

Taalregistratie

Vlaams parlements­lid Klaas S­lootmans van VB (net als minister Ben Weyts van N-VA uit Beersel, buurgemeente van Drogenbos), voelde Bart Somers, minister van Binnenlands Bestuur, aan de tand over de vierjaarlijkse Franse taalregistratie in onze zes faciliteitengemeenten en in verband daarmee concreet over de handhaving van Omzendbrieven Keulen, Peeters, Martens en Bourgeois inzake de taalwetgeving. Had het Grondwettelijk Hof al een antwoord gegeven op de door de Raad van State daarover te stellen prejudiciële vraag? De minister liet weten dat de Raad van State er zich nog moet over uitspreken of de raad die vraag al dan niet zal (laten) stellen. In afwachting van die uitspraak belooft de minister de hierboven vermelde Omzendbrieven te zullen handhaven. Parlementsleden Nadia Sminate van N-VA en Brecht Warnez van CD&V steunen vraagsteller S­lootmans in zijn beperkende interpretatie van de faciliteiten.

Webstek

Wie zich op het pad van de gemeentelijke webstek waagt, vindt daar meteen de rubriek: Taalregistratie.

Al wie wil kan daar een pak privacygegevens op invullen en alleen zijn francofiele taalwensen registreren: ‘Bij deze vraag ik u mij **VOORTAAN** alle briefwisseling en administratieve documenten te bezorgen in de Franse taal en dit overeenkomstig het arrest van de Raad van State van 20 juni 2014.’

In een korte toelichting daaronder staat nog foutief: ‘om de gegevens DAT ik geef’ Afgezien van het feit dat een taalregister aanleggen een inbreuk is op de privacywetgeving, wensen wij ook hier te verdedigen dat de Raad van State (dat zijn eerbiedwaardige rechters) niet de bevoegdheid heeft om wetten te maken. Die worden in verkozen parlementen gemaakt. Bovendien heeft die Raad van State langs zijn neus weg in het overwegend gedeelte terloops de gedachte geopperd dat een vierjaarlijkse aanvraag hiervoor volstond in plaats van een iedere keer opnieuw verplicht verzoek.

Welnu in de in Drogenbos aangeboden registratie is er geen sprake van die vier jaar. Wel van ‘voortaan’.

Drogenbos

Als het Vlaams initiatief Energiehuis 3WPlus zo vriendelijk is zijn diensten in een samenwerkingsverband via het gemeentebestuur aan te bieden ten bate van alle Drogenbossenaren, dan vertikt de plaatselijke partijpolitieke fractie van UF op de gemeenteraad dat voorstel goed te keuren omdat het enkel in het Nederlands gesteld is. Die fractie heeft nog al-

tijden €56.755,46 uit voor jeugd- en sportverenigingen in de drie faciliteitengemeenten Drogenbos, Linkebeek en Wezembeek-Oppem. Nog eens €56.037,03 worden via vzw. de Rand ter beschikking gesteld.

Grootste groeigemeente

In Drogenbos kwamen er de jongste vijf jaar ruim 400 extra inwoners bij. Meestal jonge gezinnen uit het Brusselse, die, zo

Gemeentehuis Drogenbos

Dank

Onze dank gaat voor de tweeëndertigste keer naar de duizenden abonnees die ons bij het begin van onze zoveelste jaargang opnieuw met bescheiden of met omvangrijker bedragen hun abonnementsgeld hebben toevertrouwd. Wettenmakerij (?) van de ons door politici opgesolferde tweetalige Algemene Vergadering van de Raad van State ten spijt zetten wij onze rusteloze werkzaamheid onverstoord verder. Wie zich hierbij wil aansluiten, kan dat nog steeds op rekening BE82 4366 2473 9168 van het Komitee der Randgemeenten. Vanaf €5 is u abonnee, vanaf €13 steunabonnee.

Iwein van Aalst is de naam van de Marxring, die ons opnieuw kwam ruggensteun verlenen met een bijdrage van €200. ‘Die van Aalst die zijn zo kwaad’ wordt in sommige liederen gezongen en in sommige milieus zelfs openbaar verkondigd. Wij vinden van niet.

De vzw Flandria uit het fiere Gent kwam ons met €300 ruggensteun verblijden.

En van het Vlaams Genootschap Overijse, dat er organisatorisch het bijltje bij neerlegt, kregen we in grote dank €353,33 als afscheidsgeschenk.

Distripost

Wij verspreiden op onze eigen kosten en zonder enige subsidie dit novembernummer van De Zes bijkomend in 50.000 brievenbussen van Asse, Dilbeek, Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Overijse, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem. Alleen in die brievenbussen waarop geen klever is aangebracht met ‘een vermelding als ‘Geen publiciteit’. Ook al staat er geen letter publiciteit in ons blad, toch oordeelt bp ost dat alleen de overheid in aanmerking komt om haar bladen in alle brievenbussen te verspreiden.

Dit blad is een uitgave van het Komitee der Randgemeenten, dat nu zestig jaar bestaat. Zonder partijpolitieke binding en zonder subsidie. U kan u abonneren op ons driemaandelijks blad door storting van €5 op rekening BE82 4366 2473 9168 van het Komitee der Randgemeenten. Vanaf €13 is u steunabonnee.

Varia

De plaatselijke Gemeenschapskrant ‘Kaaskrabber’ alhier is een van de weinige lokale kranten, waaruit je in deze beroerde tijden nog een beetje communautaire nieuwtjes kan plukken.

tijd niet begrepen dat faciliteiten er enkel zijn voor de bestuurden en niet voor de bestuurders.

Corona steunmaatregelen

De Vlaamse regering trekt in deze barre

verklondigt burgemeester Calmeyn maar al te graag, in hun keuze beïnvloed worden door de faciliteiten en de ‘tweetaligheid’ hier. Je kan je de vraag stellen waarom ze dan niet in Brussel blijven, waar er toch geen problemen zijn met het parler français? En mogen die verhuizers dan niet weten dat ze naar ‘Vlaanderen’ verhuizen? Voor de juiste benaming van onze regio kan ‘Vlaanderen’ de pot op.

Cultuur in Franse handen?

In onze gemeente is ‘Cultuur’ de restbevoegdheid, die geen van de Nederlandstalige schepenen op zijn/haar schouders wou nemen. En dus lieten ze die bevoegdheid maar al te graag aan de enige Frans-talige in het college over.

Onderzoek eindtermen

De gemeente Linkebeek en enkele andere faciliteitengemeenten hebben, zo lezen we in Sjoenke, een advocaat onder de arm genomen in verband met het gepland onderzoek van minister Ben Weyts om de gelijkwaardigheid van de Franstalige eindtermen in de Franstalige basisscholen

in de zes met de Vlaamse eindtermen te controleren.

Vlaanderen betaalt die scholen maar heeft er geen barst te zeggen, laat staan te inspecteren.

Zal die advocaat met het geld van alle inwoners dat onderzoek moeten dwarsbomen?

Linkebeek

Webstek gemeente Drogenbos, formulier ‘Taalregistratie’

Bevestiging

☐ Bij deze vraag ik u mij voortaan alle briefwisseling en administratieve documenten te bezorgen in de Franse taal en dit overeenkomstig het arrest van de Raad van State van 20 juni 2014.

Kestemont: luistervink

■ Geen taxilicenties

Het gemeentebestuur kreeg, zo lezen we in De Lijsterbes, de lokale Vlaamse gemeenschapskrant, zes verschillende aanvragen voor taxilicenties. De gemeenteraad besliste ze alle zes te weigeren. Geen enkele voldeed aan de taalvoorwaarden. Onze gemeente heeft in vorige legislaturen inderdaad al te lang de indruk gewekt dat ze een verlengstuk was van francofoon Brussel.

■ Gemeentelijke zaal

De nieuwbouw van de gemeentelijke feestzaal ‘Agora’ slurpt steeds meer bijkomende kredieten op. De aanvankelijke teller ging van €1,2 miljoen voor een soort ruwbouw naar €3,8 miljoen. Hopelijk kan ze dit jaar nog in gebruik worden genomen voor de gemeenteraden. Het huidige gemeentehuis barst immers uit zijn voegen alleen al voor de gemeentediensten.

Nieuwe gemeentelijke zaal ‘Agora’: teller loopt op tot €3,8 miljoen

■ Gordel van smaragd

Veertig jaar geleden kwam het gemeenschapscentrum De Lijsterbes tot leven. In een interview met de toenmalige cultuurfunctionaris Hilde Dierck horen wij nog samen met haar de minister van Cultuur, Rika De Backer de gemeenschapscentra vergelijken met een gordel van smaragd rond Brussel. Die hadden volgens haar als taak de Vlaamse identiteit te doen schitteren. Sommige betweters stellen zich vandaag maar al te graag de vraag of die wel bestaat.

■ Potsierlijke gemeentevaderen

In ons vorig nummer van De Zes brachten we u in een notendop het verhaal van het enige Vlaamsgezind gemeentebestuur dat ooit alhier het levenslicht zag: dat van de Bonnewijnlijst, die met vijf tegen vier van 1921 tot eind 1926 de meerderheid vormde en Kraainem eentalig Nederlands bestuurde met o.m. in 1922 een meerderheidsmotie voor de onmiddellijke en volledige vervlaamsing van de Gentse hogeschool. Eerste minister H. Carton de Wiart weigerde de benoeming van Theofiel Laeremans, voorgedragen door de meerderheid, aan de koning voor te leggen. Hij deed precies hetzelfde met alle Vlaams-Nationalisten zoals Staf De Clercq en alle kristen-demokraten. Daarna benoemde hij gemeenteraadslid cafébaas Karel Verhaegen uit de minderheid tot burgemeester.

Het zouden botsende jaren worden. Secretaris Kestemont werd in een moeizame procedureslag afgezet en het bestuurlijk nu vernederlandste Kraainem moest het in de rest van de legislatuur met vier tijdelijke secretarissen doen en met een minderheidsburgemeester, die in alles tegenwong.

Als we de datering in het zeer informatieve werk van Georges Bulteel mogen geloven, kunnen we daaruit opmaken dat Julien De Clercq, broer van de bekende VNV-leider Staf De Clercq, in 1923 onderwijzer was in de Kraainemse gemeenteschool en dat bleef tot in 1925. Wie evenwel in deze

enige Vlaamsgezinde meerderheid ooit in Kraainem een benoeming kreeg was Armand Forton, die in hetzelfde boek met

Kraainem

zijn klas uit 1925 als onderwijzer prijkt. Aan welke meerderheid heeft hij die benoeming te danken? Twee jaar later, in 1927, wordt hij onder een nieuwe voor tweetaligheid ijverende meerderheid gemeentesecretaris. ‘Zeer tot ongenoegen van zijn eigen schoolhoofd Lambrechts en het schoolhoofd van de gemeenteschool uit Stokkel, Hernalsteen, die zich verongelijkt voelden’, lezen we bij G. Bulteel. Aangevuld met de commentaar van oud-schepen Jeanne Bonnewijn: ‘Van dan af was er geen bestuur meer in Kraainem, wel een secretaris Forton.’

In de daarop volgende gemeenteraadsverkiezingen van oktober 1926 waren het dan weer de anderen of de niet-Vlaamsgezinden die de meerderheid veroverden. Het verhaal van de vijf vergaderingen, die

na de verkiezingen op verzoek van de nog bevoegde Vlaamsgezinde meerderheid (1921-1926) werden gehouden, vertelt een journalist van Le Soir op 24.12.1926, en werd in vertaling gebracht in de gestencilde uitgave van Georges Bulteel uit 1988 ‘Kraainem van plattelandsdorp tot faciliteitengemeente’. Telkens opnieuw trokken om 8 uur stipt beide partijen vanuit hun apart stamcafé naar het gemeentehuis. Daar opende de burgemeester Karel Verhaegen uit de minderheid van de legislatuur

1921-1926 de zitting, liet de dienstdoende gemeentesecretaris de notulen van de kort voordien gehouden gelijkaardige vergadering voorlezen, waarin akte werd genomen van de overijlde sluiting van de debatten en het protest van de woordvoerder van de meerderheid. Om direct daarna de nieuwe pas begonnen zitting voor gesloten te verklaren. En op staande voet de zaal te verlaten, samen met zijn partijgenoten. De nog bevoegde Vlaamsgezinde meerderheid beraadslaagde die avond echter verder. En stuurde na het openbare gedeelte het nog aanwezige publiek met de journalist van Le Soir de zaal uit en de inkomhall in. Daar worden ze opgeschrikt door een geluid uit de kelder. Met de hulp van een gids belanden de nieuwsgierigen in een keldervertrek, waar ze in de schijn van een zaklamp een man aantreffen, die ineengehurkt in een hoekje zit te luisteren naar de nog vergaderende raadsleden boven zijn hoofd. De betrapte luistervink verklaarde dat hij kolen was komen halen in de kelder. Maar in de kelder lagen geen kolen. En wie was de luistervink? De door de meerderheid afgezette gemeentesecretaris Kestemont, die ondanks zijn afzetting met geen stokken uit het gemeentehuis te krijgen was.

Adieu, François

■ François van Hoobrouck

Oud-burgemeester en nadien niet benoemd burgemeester François van Hoobrouck d’Aspre overleed op 19 augustus op 86-jarige leeftijd. Van 1994 tot 2006 was hij alhier burgemeester nadat hij in 1994 Baudouin/Boudewijn de Grunne, zelf groot voorstander van de invoering van de faciliteiten, en die hier 47 jaar burgemeester was geweest, van de troon had gestoten met zijn louter francofone eenheidslijst. Nadien was hij tot eind 2013 waarnemend burgemeester omdat hij door de Vlaamse ministers van Binnenlands Bestuur Marino Keulen, Geert Bourgeois en Liesbeth Homans niet was benoemd wegens niet naleving van de omzendbrief Peeters. In 2014 kreeg Frédéric Petit die benoeming wel. Uit onvrede met de in zijn ogen onvoldoende vertegenwoordiging van de Franstalige bevolking door de gemeenteraad en zijn partij MR, stapte van Hoobrouck uit de MR en kwam hij als onafhankelijke kandidaat op voor het FDF.

Na de stemming in de Kamercommissie over de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle Vilvoorde in 2007 uitte hij zijn francofiele bewogenheid als volgt: ‘We zijn in een oorlog[s]toestand. Ik ben voorstander van het principe ‘Œil pour œil, dent pour dent [Oog om oog, tand om tand] en ik zal in principe en in de realiteit al de maatregelen nemen en voorbereiden om dus ons [te] verdedigen met alle maatregelen die noodzakelijk zijn. Ik zie niet voor welke reden in dit geval moet ik respecteren de Vlaamse wetgeving op zichzelf.’

■ Schoolbevolking

In ‘Uitgekamd’, de lokale Vlaamse gemeenschapskrant, krijgen we o.m. de leerlingenaantallen in de Nederlandstalige gemeentelijke basisschool ‘De Letterbijter’: 151 in 2019 tegen 128 in 2018 en 118 in 2017. In het Heilig-Hartcollege, op de grens met Tervuren, zijn er dat 538 in 2019, 536 in 2018 en 547 in 2017. In de Franstalige basisschool ‘La Fermette’ zijn er evenwel 427 in 2019 tegen 433 in 2018 en 430 in 2017. In de eveneens Franstalige vrije school St.-Georges lopen er 416 leerlingen school.

Mogen wij veronderstellen dat al de kinderen die uit het Franstalig basis- en kleuteronderwijs, en dat zijn er dus in 2019 427 en 416 of samen 843 in een faciliteitengemeente wonen en dat het Frans, zeker toen zij alhier voor het eerst naar school gingen, hun gebruikelijke of hun moedertaal is?

■ De Letterbijter

Uit het Laatste Nieuws van 1 oktober plukken wij het bericht dat de Nederlandstalige basisschool, De Letterbijter, waarvan de nieuwbouw volop aan de gang

is als onderdeel van het nieuw administratief centrum, een subsidie krijgt van onderwijsminister Ben Weyts van €631.000.

Op die plek is de Nederlandstalige basisschool terug op de plek waar ze decennia geleden altijd heeft gestaan. Pal aan het gemeentehuis, waar de grootvader van uw hoofdredacteur bovenmeester was, zijn moeder tientallen jaren de eerstejaars leerde lezen en uw hoofdredacteur zijn toen nog ‘lager’ onderwijs volgde.

Waarom voor het administratief gedeelte de zogezegd bovenlokaal georiënteerde naam City Hall gekozen werd is voor ons een raadsel. Het is allicht en Petit comité beslist en in onze ogen in strijd met de taalwetgeving, waarbij voor onze faciliteitengemeente prioritair het Nederlands moet gebruikt worden. Wij stellen voor het bij het vertrouwde ‘Gemeentehuis’ te houden. En zeker niet zoals het bovenaan op het torengedebouw van het gemeentehuis uit 1905 moeizaam te lezen staat: ‘Maison communale-Gemeentehuis’.

■ Later verhuizen

Tijdens de laatste gemeenteraad werd door de burgemeester gemeld dat door ‘Corona’ perikelen de aannemer liet weten dat het niet meer zal lukken om de school tegen 1 september 2021 klaar te hebben. Er zijn ondertussen zo’n 8 weken vertraging. Het nieuwe gebouw zal ten vroegste tegen de herfstvakantie 2021 beschikbaar zijn.

■ Wokra: personeelstekort

De politiezone Wezembeek-Oppem en Kraainem (Wokra), zo lezen we in de gemeenschapskrant ‘Uitgekamd’, kampt met een groot verloop en onbeschikbaarheid van personeel van ongeveer 25 %. Ze heeft 19 politiemensen te kort. Is het dan te verwonderen dat de criminaliteit in onze wel niet zo criminogene ofwel misdaadstimulerende gemeenten voor het tweede jaar op rij gestegen is?

Reden te meer waarom beide gemeentebesturen, (Franstaligen inbegrepen) pal achter de uitdrukkelijke wens van de procureur des Konings Ine Van Wymeresch zouden moeten staan voor een eigen rechtbank in onze regio. Nu komen kandidaat-misdadigers bij voorkeur in onze iets rijkere gemeenten, vlak bij de Ring op diefstal-wandeling en andere strooptochten omdat ze, als ze betrapt worden, toch heel vaak op aanraden van hun Franstalige advocaten voor de Franstalige procedure kunnen kiezen. En daar komen ze er, zo verbeelden ze zich, goedkoper van af omdat in Brussel diefstal en andere soorten criminaliteit voor de Franstalige rechtbank niet meteen de hoogste prioriteit zijn. Of denken jullie soms dat er hier geen vrijgelaten betrapte boefjes alweer op vrije voeten rondlopen terwijl ijverige politie-inspecteurs nog volop bezig zijn hun dossier samen te stellen?

De huidige werf van het NAC (Nieuw Administratief Centrum) inclusief De Letterbijter

Weg en betoging

Adrienne Marivoetweg

Op de gemeenteraad van 10 september werd de nieuwe straatnaam “Adrienne Marivoetweg” definitief aanvaard. NCRW-voorzitter Lieve Verbeeck kwam met de naam Adrienne Marivoet aankloppen bij de gemeentelijke adviesraad en haar voorstel werd weerhouden. Het voorstel voldoet immers perfect aan de vooropgestelde voorwaarden: een vrouw, kunstenares (straten in de onmiddellijke omgeving dragen kunstenaarsnamen), overleden en een duidelijke link met Wemmel.

Adrienne Marivoet werd op 29 december 1989 in Laken geboren in een zeer muzikaal gezin. Zij manifesteert zich op jonge leeftijd als getalenteerd schilder en ontwikkelt in de dertiger jaren het “animisme”, een kunstvorm, die alle aandacht schenkt aan geestelijke waarden. Al haar kunstwerken stralen een zekere vroomheid uit, zijn religieus geïnspireerd en getuigen van veel menselijk gevoel, vaak weergegeven door eenvoudige tekeningetjes. Zo bracht ze een totale vernieuwing in de religieuze beeldekenswereld van communieprentjes. Als lerares behaalt zij verschillende prijzen in teken- en schilderkunst onder andere de gouden medaille als exposant op de Wereldtentoonstelling van 1935.

In 1927 komt Adrienne met haar ouders naar Wemmel wonen en verblijft tot 1953 in een huis op de Windberg. Voordien betrok de schrijver Maurice Roelants, bekend van de succesroman ‘Komen en gaan’ het pand. De ouders van zanger Johan Verminnen zouden, eens getrouwd, ook intrekken bij de Marivoets. Dit is niet toevallig want Elisabeth Braeckmans, de moeder van Johan, ging als tiener ‘dienen’ bij de Brusselse burgerijfamilie Marivoet en ontwikkelde er, ondanks het verschil in rang en stand, een levenslange vriendschap met de ongehuwde dochter Adrienne. In zijn boek ‘Prinses van het Pajotteland’, een hulde aan zijn op dat ogenblik 93-jarige moeder, beschrijft Johan Verminnen uitvoerig deze bijzondere vriendschap. Later verhuist de familie Verminnen naar de karaktervolle herenwoning aan de Merchtemsesteenweg 108, waarvan zijn moeder wegens bewezen diensten het vruchtgebruik kreeg van Adrienne. Het plein achter deze woning schonk Adrienne aan de Chiro van Wemmel.

22 juni 1963

Voortbordurend op ons artikel over het Vlaams Komitee voor Wemmel (VKW) in het vorig nummer, zoemen we, zoals beloofd, wat dieper in op de betoging van 22 juni 1963 in Wemmel, die door het VKW werd georganiseerd in samenwerking met het Vlaams Aktiekomitee Brussel en Taalgrens (VABT).

Wemmel

In 1962 begint de taalgrenswet van 1962 onder de regering Lefèvre-Spaak (CVP-BSP) 25 taalgrensgemeenten met faciliteiten. Onze zes gemeenten liggen op dat moment in de weegschaal om ingelijfd te worden bij het tweetalige Brussel. Op 2 augustus 1963 zal de bestuurstaalwet van 1963 onze zes gemeenten eveneens bedenken met faciliteiten en is de aanhechting bij Brussel definitief(?) afgewend.

In juni 1963 echter woedt het verzet van de Vlaamse beweging tegen de inlijving van onze gemeenten bij Brussel nog volop en vinden een aantal roemrijke manifestaties plaats.

De reeks protestbetogingen in de randgemeenten wordt vrijdag 21 juni al ingezet in Rode, op initiatief van 23 plaatselijke Vlaamse verenigingen. Afgaande op de krantenverslagen van toen zit al wat in Rode mobiliseerbaar is die avond in het Brouwershuis. Georges Vansintjan (KWB Wemmel) stelt er dat de tienduizenden Vlamingen in Wallonië nooit faciliteiten kregen omdat het maar arbeiders betrof. Noël Beke (CVP-Rode) waarschuwt de politieke en kerkelijke overheden voor de gevolgen van de verfransingspolitiek wanneer de inwijkelingen eentalig blijven en Staf Verrept (VVB) dreigt met een derde mars naar Brussel als de regering haar plannen doorzet.

Zaterdag 22 juni verzamelen 6 à 7000 Vlamingen om 20 uur in Wemmel voor een door de burgemeester De Keersmaecker toegelaten betoging. Zeker 800 Wemmelers stappen mee in de stoet. De spanning is geladen, niet het minst omdat de (veelal Franstalige) rijkswacht in de late namiddag al heel haar arsenaal met cavalerie en waterkanonnen laat defileren. Incidenten blijven dan ook niet uit. Franstalige provocaties lokken tegenreacties uit en de ruiten van een vijftal huizen en een restaurant sneuvelen. Enkele rijkswachters en betogers raken gewond bij charges van de rijkswacht met blote sabel. Een Brussels viertal dat erop uit is om auto's van de betogers te beschadigen wordt opgepakt alsook enkele Vlaamse betogers. Een aangekondigde tegenbetoging beperkt zich tot een vijftal auto's en een twintigtal Brusselaars. De weduwe van voormalig VKW-voorman Karel Cools wordt de hele avond in haar huis opgesloten en omsingeld door de rijkswacht omdat een Franstalige buur leugenachtig gewaagt van verborgen plasticbommen in de woning.

tanten en verbouwde Jongsocialisten heeft verschalkt.

Op de slotmeeting spreekt Frans Van Malderen namens het VKW. Hij krijgt de lachers op zijn hand met de verwelkoming;” Ge zijt met 7000 en als men de rijkswachters bijtelt met 17.000”. Georges Vansintjan (hoofdbestuurslid KWB) stelt dat de Wemmelaars geen verfransing willen en dat enkel Brusselse politici en

grondbezitters hiervan profiteren. Paul Daels (VVB) roept de Vlaamse ministers op om terug te keren naar hun volk voor het te laat is. Antoon Roosens (VABT) hekelt de uitspraken van Vlaamse ministers Van Elsdande, Custers en Fayat, die op 11 julivieringen in Brussel zegden dat de Brusselse agglomeratie moest worden ingedijkt en roept hen op “doet uw plicht en neemt ontslag”. Roosens kondigt ook aan dat deze manifestatie de voorbode is van een derde mars naar Brussel.

Minister Van Binnenlandse Zaken Gilson en CVP-voorzitter Vanden Boeynants zullen de incidenten opschroeven om de manifestatie in een eenzijdige commentaar af te schilderen als een actie van Vlaamse extremisten. Zij worden de volgende dag streng gekapitteld in de krant De Standaard (waar is vandaag de Standaard van weleer?), die de regering verantwoordelijk stelt voor de gespannen politieke toestand en de incidenten wijt aan Franstalige provocaties en onnodig machtsvertoon van de rijkswacht. De Standaard stelt dat de incidenten in Wemmel geen voorwendsel mogen zijn om elke Vlaamse betoging onmogelijk te maken.

Ook burgemeester De Keersmaecker zal de volgende dag de tendentieuze en sterk overdreven voorstelling van de feiten door Gilson naar aanleiding van de incidenten aanklagen en een rechtzetting laten publiceren.

Zondagmorgen vindt in Wemmel een zogenaamde “herstelbetoging” plaats,

georganiseerd door het hyperbelgische Nationaal Aktie Komitee (NAK). Een honderdtal personen verzamelt aan de Sint-Servaaskerk en luistert naar een tweetalige toespraak. De rijkswacht is in groten getale aanwezig maar er vinden geen ongeregelde plaatsen plaats.

Een week later op 29 juni zal in Wezembeek-Oppem een volgende manifestatie plaatsvinden, waar Wilfried Martens de

uitspraak “Geef ons wapens!” wordt toegeschreven. Zelf schrijft Martens in zijn memoires dat een groep militanten rond het podium verantwoordelijk was voor deze kreet.

Corona

De gemeente Wemmel verspreidde een meertalig bericht aan de bevolking ter bestrijding van corona.

Naast Nederlands en Frans worden de inwoners ook in het Arabisch, Engels, Pools, Roemeens, Spaans en Russisch gewaarschuwd voor het coronavirus. Wellicht is de keuze van deze talen gebaseerd op de weerspiegeling van de afkomst van de uitheemse bevolking. (Quid Duits als derde landstaal?)

Als verdedigers van het Nederlands in onze gemeenten hebben wij toch een wrang gevoel bij deze uitbreiding van de faciliteiten. Inzetten op het aanleren van de streektaal is meer dan ooit de boodschap.

Excuses

In ons vorig nummer van De Zes hebben we bij het lay-outen van ons blad een onderschrift bij een uitgave van een witboek en een zwartboek door het Vlaams Komitee voor Wemmel foutief vervangen door ‘Dokter André Lermينياux met pensioen’, die ook al op dezelfde bladzijde onder een foto van de voorpagina van Kaaskrabber stond. Met onze verontschuldiging aan onze Wemmelse lezers.

Ik wil graag

- ☐ gratis de eerstvolgende twee nummers van De Zes
- ☐ een steunbijdrage storten op rekening BE82 4366 2473 9168 van het Komitee der Randgemeenten
- ☐ dat u De Zes ook nog toestuurde aan adres(sen) in bijlage

Mijn adres is:

Naam
Straat & nr.
PostnummerGemeente

Opsturen naar De Zes, p.a. Armand Sijbers, Villalaan 27, 1630 Linkebeek

Ieder zijn zes

■ Franstalig onderwijs in de Vlaamse zes

Voor dat Franstalig kleuter- en basisonderwijs in onze zes Vlaamse faciliteiten-gemeenten rond Brussel betaalt Vlaanderen jaarlijks meer dan €13 miljoen. En we mogen aldaar niet eens onze Vlaamse inspecteurs sturen om na te trekken of het Nederlands daar op zo een niveau wordt aangeleerd zodat die leerlingen na hun lager onderwijs in staat zijn om middelbaar onderwijs in het Nederlands te volgen.

■ Transmutatieklassen

In tientallen Vlaamse gemeenten bestonden vóór de goedkeuring van de taalwetgeving in 1962 en 1963 transmutatieklassen. In theorie hadden die de bedoeling Franstalige leerlingen in het basisonderwijs voor te bereiden op middelbaar onderwijs in het Nederlands. In de praktijk, zo lezen we in de informatieve studie ‘Kraainem van plattelandsdorp tot faciliteitengemeente’ van G. Bulteel, studeerden die leerlingen verder in het Frans. Het versterkte onderricht van het Nederlands was er een flop. De leerkrachten kenden er immers zelf geen Nederlands.

■ Franstalige scholen in de zes

Over de Franstalige scholen in de zes faciliteitengemeenten die er ofwel voordien tegen alle taalwetgeving in al bestonden of na de faciliteitenwetgeving van 1963 werden ingericht, schrijft taalinspecteur Rumes dat er valse taalverklaringen werden afgelegd en Franstalige kinderen van buiten de faciliteitengemeenten in onze zes gemeenten school liepen.

En wat te denken van de recente (16.01.2020) verklaring van toenmalig minister van Wetenschapsbeleid David Clarinval op een vraag van Barbara Pas: ‘Volgens de geldende taalwetgeving in het onderwijs is het niet ongeoorloofd dat er op een taalverklaring bij de vierde rubriek, i.v.m. de moedertaal of de gebruikelijke taal van de leerling, ook andere talen dan het Frans vermeld staan.’

■ Franstalig onderwijs in onze zes

Minister-president Pierre Yves Jeholet (MR), zo lezen we in een Belgabericht, heeft beklemtoond dat de regering van de Franse Gemeenschap nooit eender welke Vlaamse controle zal aanvaarden op de Franstalige scholen in de Rand, die door de Vlaamse regering worden gesubsidieerd.

In september kondigde minister van onderwijs Ben Weyts aan dat hij laat nagaan of het onderwijs in de tien Franstalige scholen in de rand rond Brussel voldoet aan de Vlaamse eindtermen. Vlaanderen betaalt daar €13 miljoen subsidies voor. Maar die scholen volgen de pedagogische eindtermen van de Franse Gemeenschap.

En dat wordt enkel gecontroleerd door inspecteurs van de Franse Gemeenschap. Die scholen moeten daarvoor een uitzondering vragen aan Vlaanderen. Maar dat is al die jaren maar een lachertje en wordt telkens probleemloos verlengd. Na vraagstelling door Vlaams parlementslid Jan Laeremans heeft minister Ben Weyts nu toegezegd dat hij alvorens die jaarlijkse toestemming automatisch te verlengen, een nog aan te stellen commissie wil in het leven roepen om na te gaan of die Franstalige doelstellingen voldoen aan de Vlaamse eindtermen. Benieuwd hoe die nog uit te voeren gelijkwaardigheidstoets onder meer het niveau van het daar gegeven Nederlands en natuurlijk ook dat van de andere vakken zal beoordelen. Die commissie wordt samengesteld uit evenveel leden te kiezen door de Vlaamse overheid en door de aanvragende Franstalige scholen uit een lijst die de minister zal opstellen. Nadien zal de vraag over de mogelijke gelijkwaardigheid voorgelegd worden aan de Inspectie voor Financiën voor advies. Daarna beslist de Vlaamse regering ten laatste tegen het einde van dit jaar.

Te oordelen naar het niveau van het Franstalig onderwijs en zeker dat in Brussel, kunnen wij op zijn minst twijfelen aan de haalbaarheid van zo’n gelijkwaardigheidsattest. En stel dat het er niet komt? Wat zal dan onze Franstalige Gemeenschap orakelen? Et alors? Merci, Grondwettelijk Hof, voor uw beslissing uit 2011 dat deze scholen onder Franstalige inspectie vallen. Vlaanderen mag dus eens te meer betalen maar niet bepalen.

■ Eigen rechtbank in Halle-Vilvoorde?

We plukten uit het Nieuws van Ring TV op 2 oktober, in hun archief ingeblikt op 4 oktober, het uitvoerig vraaggesprek van de journalisten Chris Verhaeghe en Tine Deneyer met Ine Van Wymersch, procureur des Konings, over de werkomstandigheden van het parket van Halle-Vilvoorde. U kan de hele en leerrijke tekst van het vraaggesprek met haar op de webstek van Ring tv weervinden.

Wij zijn als Komitee der Randgemeenten aangesloten en werkzaam bij het Halle-Vilvoorde Komitee. Dat heeft zich sedert zijn oprichting steeds ingezet zowel voor de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde als voor de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel. Net zomin als er een correcte splitsing van het kiesarrondissement is gekomen — we kregen immers een kieskanton Sint-Genesius-Rode opgedrongen met eveneens kamerverkiezingen voor Brusselse lijsten — werd ook het gerechtelijk arrondissement Brussel onvolledig gesplitst. We kregen wel een eigen parket voor Halle-Vilvoorde maar kregen ook

vijf Franstalige magistraten opgedrongen. Naar een eigen rechtbank, zoals Leuven er een heeft, konden we fluiten. En daarvoor moeten we nog steeds Brusselwaarts trekken.

In ons arrondissement gelden, zo legt de procureur verder uit, in tegenstelling tot de rest van Vlaanderen taalbeschermingsmaatregelen voor verdachten en criminelen, die maar al te vaak, wat Ine van Wymersch ‘taalshoppen’ noemt, gaan doen. Zij vragen een taalwijziging aan naar de Franstalige rechtspleging. Zij gaan er immers van uit dat beklaagden daar mildere straffen krijgen. Wat Ine dan de bedenking ontlokt dat ‘zij als crimineel die een mondje Frans spreekt ook altijd een taalwijziging zou vragen.’

De procureur des Konings richt zich in dit interview tot de nieuwbakken minister van Justitie, Vincent van Quickenborne, om hem ervan te overtuigen dat het hier niet om communautaire toestanden gaat. Ieder redelijk mens, van welke partij, kleur, taal ook, ziet in dat je die manier van werken moeilijk die van een goed werkend justitieel apparaat kan noemen. Zij stelt dus voor om de taal van de procedure in Halle-Vilvoorde te laten afhangen van de taal van het gebied waar de feiten

gepleegd werden. En dat is alhier dus het Nederlands. 95 procent van de behandelde zaken wordt gevoerd via een opsporingsonderzoek en daarbij verandert de proceduretaal al automatisch tijdens het onderzoek door toepassing van de taalwet of omdat de verdachte er om vraagt. Soms wacht hij hiermee tot op de zitting ten gronde. Gevolg: enorm tijd en geldverlies door de daaropvolgende vertaling van heel wat of soms alle dossierstukken. En de Franstalige Brusselse rechtbank is onvoldoende bemand om die dossiers uit Halle-Vilvoorde met taalwijziging er nog bij te nemen. Bij overname van een dossier moeten dan politiekorpsen uit Brussel of Wallonië die van Halle-Vilvoorde de dossiers komen ontfutselen tot ongenoegen van de onderzoekers die de eerste vaststellingen deden.

En tenslotte haalt de procureur ook de miserabele huisvesting aan van de justitiesite sinds 2014 in een voormalig rusthuis in Asse: geen cellencomplex, geen veiligheidscultuur, geen veiligheidspersoneel.

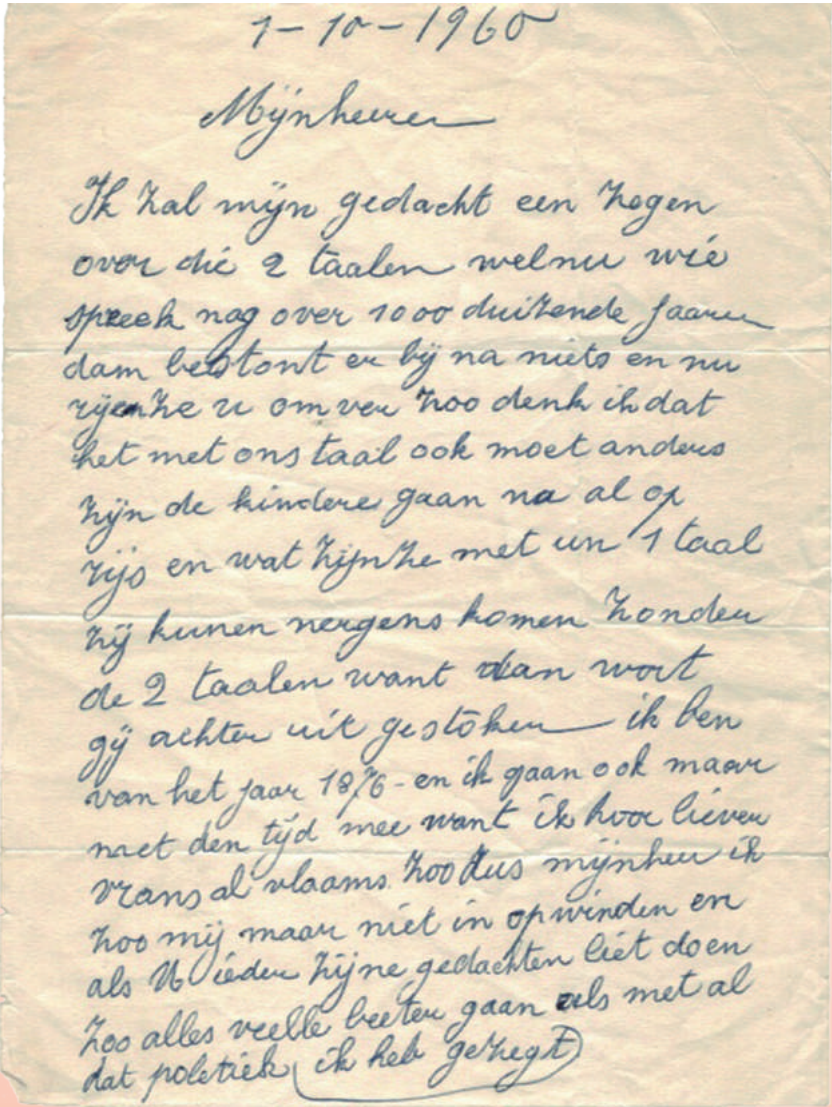
Wij kunnen Ine Van Wymersch enkel feliciteren met deze terechte en gedurfde status quaestionis. En Ring tv met zijn broodnodige informatie.

■ 1960

Neen, 1960 was geen jaar zoals alle andere. De regeringen Eyskens II en III waren twee jaar aan de slag. Eerst als een één-partij-regering (CVP-PSC) vanaf 26 juni 1958, dan samen met de liberalen vanaf 6 november 1958 tot 3 september 1960 om dan als regering Eyskens IV in gewijzigde samenstelling nog tot 25 april 1961 voort te regeren.

Midden 1960 gaf België hals over kop de onafhankelijkheid aan tot dan toe Belgisch Congo en in de naweeën daarvan kwam Eyskens op de proppen met zijn Eenheidswet, waarbij hij vooral de economische expansie, de sociale vooruitgang en het financieel herstel beoogde. In december 1960 en januari 1961 lag het land zeker in Wallonië door een hoofdzakelijk Waalse staking plat. De Walen kwamen toen massaal op straat om met stakingsleider Renard federalisme te eisen. Op 14 februari 1961 werd de eenheidswet dan toch goedgekeurd;

In dat bewogen jaar 1960 hebben wij op minder revolutionaire wijze ons Komitee der Randgemeenten georganiseerd en kwamen wij zoals u in ons vorig nummer van De Zes hebt kunnen lezen, met de

Liever Vrans al Vlaams

Dag van de Randgemeenten op 11 december 1960 op straat met een autokaravaan van 800 wagens doorheen onze taalkundig bedreigde Vlaamse gordel rond Brussel.

Ons Komitee der Randgemeenten was daarmee onder de schutse van het kort voordien opgerichte Vlaams Aktiekomitee Brussel en Taalgrens de wegbereider geworden van de massale Marsen naar Brussel in 1961 en 1962.

In die bevlogen jaren werden wij in Vlaanderen evenwel nog steeds geconfronteerd met een agressief franskiljonisme, dat al vanaf 1830 Vlaanderen naar het leven stond, maar ook met een nog steeds wat pater Stracke ‘Arm Vlaanderen’ noemde. Leest u maar de authentieke brief uit 1960.

Colofon

De Zes: Driemaandelijks tijdschrift voor Vlamingen in de zes en sympathisanten elders.

Redactie: Stefaan De Doncker, Johan Laeremans, André Lermiaux en Armand Sijbers.
Opmaak & foto's: Wim Peeters.

Wettelijk depot: BD 46.085
Oplage: 73400 exemplaren.

Steun is welkom op rekeningnummer BE82 4366 2473 9168
Komitee der Randgemeenten — Villalaan 27, 1630 Linkebeek
Prijs per nummer: € 1,5 Abonnement: € 5,-
Steunabonnement: vanaf € 13,-

Voor privacy: contact opnemen via privacy@dezes.org
V.U.: Armand Sijbers, Villalaan 27, 1630 Linkebeek.
redactie@dezes.org